

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันเป็นยุคที่มีการแข่งขันกันทุกด้านตั้งแต่ระดับชุมชนต่อชุมชน ระดับจังหวัดต่อจังหวัด ระดับประเทศต่อประเทศเป็นการแข่งขันในลักษณะไร้พรมแดน หรือที่เรียกว่าโลกาภิวัตน์ ประเทศต่างๆจึงต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันโดยโลกปัจจุบันมีแนวความคิดเป็นไปในลักษณะการทำการค้าแบบเสรีและให้ความสำคัญกับการแข่งขันทางเศรษฐกิจมากขึ้น มีเรื่องของเวลาเป็นตัวบังคับให้ทุกคนต้องแข่งขันในการทำงานมากขึ้น ในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นยุคสังคมนวัตกรรม ประเทศไทยก็ได้รับอิทธิพลนี้เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นค่านิยมทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมก็จะแตกต่างจากอดีต จากแต่เดิมสังคมไทยเป็นสังคมเกษตรกรรม มีความเป็นอยู่ไม่เร่งรีบ แต่ปัจจุบันมีการพัฒนามากขึ้นทำให้มีการเปลี่ยนแปลงจากอาชีพเกษตรกรรมมาเป็นอุตสาหกรรมมากขึ้น ทำให้แรงงานจากภาคเกษตรกรรมเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเองก็เช่นกัน ได้ทำการวางแผนพัฒนาขึ้นมาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ จนมีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2503 จนถึงปัจจุบันมีมาแล้ว 9 ฉบับ โดยรายละเอียดของแผนแต่ละฉบับมีดังนี้

แผนฉบับที่ 1 (2504-2509) เน้นการลงทุนด้านปัจจัยโดยสร้างทางเศรษฐกิจ เช่น ไฟฟ้า ประปา ระบบสื่อสาร โทรคมนาคม

แผนฉบับที่ 2 (2510-2514) เน้นการลงทุนด้านปัจจัยพื้นฐานต่อเนื่องจากแผนที่ 1 การสำรวจและนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในการผลิต

แผนฉบับที่ 3 (2515-2519) เน้นพัฒนาท้องถิ่นชนบทและกระจายความเจริญไปสู่ชนบท การออกพรบ.การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม(พ.ศ.2518)

แผนฉบับที่ 4 (2520-2524) เน้นส่งเสริมการลงทุน ขยายการผลิต รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

แผนฉบับที่ 5 (2525-2529) เน้นส่งเสริมการลงทุน ขยายการผลิต รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศต่อเนื่องจากแผนที่ 4

แผนฉบับที่ 6 (2530-2534) เน้นการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชากรในชนบท ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตและสังคม

แผนฉบับที่ 7 (2535-2539) เน้นโครงการอุตสาหกรรม การขยายตัวให้มีแผนรองรับเพื่อการขยายตัว 10 แผน

แผนฉบับที่ 8 (2540-2544) เน้นการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจต่อเนื่องจากแผนที่ 6 เน้นการรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

แผนฉบับที่ 9 (2545-2549) เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานจาก 9 ปี เป็น 12 ปี ใน ปี 2549 เสริมสร้างเศรษฐกิจและลดการเหลื่อมล้ำของรายได้

ดังจะเห็นได้ว่าเรามีการใช้แผนพัฒนามาแล้วถึง 9 แผน โดยเฉพาะในแผนฉบับที่ 9 จะมีการเน้นการพัฒนาการทางด้านทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพนั้นต้องเริ่มปลูกฝังสิ่งที่ดีต่างๆตั้งแต่ในวัยเด็กเป็นต้นมา จนอาจจัดได้ว่าการพัฒนาเด็กถือเป็นกระบวนการผลิตทรัพยากรที่สำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง หรือที่เรียกว่า ทุนมนุษย์ (human capital) ดังจะเห็นได้ว่าประเทศญี่ปุ่น เยอรมัน ประเทศในยุโรปอื่นๆ และอเมริกา หรือประเทศอุตสาหกรรมที่เจริญแล้ว ได้มีการพัฒนามาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน จะสังเกตเห็นได้ชัดเจนว่าประเทศเหล่านี้ให้ความสำคัญของการเลี้ยงดูกับเด็กเป็นอย่างมาก โดยให้การเลี้ยงดูที่ดี การศึกษาที่ดี มีการวางรากฐานการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆที่เป็นประโยชน์ตั้งแต่แรกเกิด และในประเทศอุตสาหกรรมที่มีความเจริญเหล่านี้ มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศสู่ความเจริญได้อย่างรวดเร็ว ไม่เฉพาะกับโลกตะวันตกเท่านั้น ในโลกตะวันออกหรือในภูมิภาคเอเชียเราก็มีการพัฒนาทางด้านต่างๆไม่ต่างจากโลกตะวันตกดังเช่นประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ เกาหลี ไต้หวัน จีน เป็นต้น ประชากรประเทศต่างๆเหล่านี้จะเป็นคนที่มีคุณภาพ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการทางด้านทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ เพราะมนุษย์เป็นผู้คิดค้นประดิษฐ์สิ่งต่างๆขึ้นมาได้ ต้องมีกระบวนการเรียนรู้และการศึกษาที่ดีตั้งแต่วัยเด็ก ในประเทศอุตสาหกรรมที่มีความเจริญเหล่านี้ การแข่งขันในทางด้านเศรษฐกิจค่อนข้างสูง และมีการดำเนินวิถีชีวิตความเป็นอยู่ค่อนข้างเร่งรีบ ซึ่งประเทศไทยในปัจจุบันก็มีการพัฒนาไม่ต่างจากประเทศเหล่านี้

โดยสมัยก่อนครอบครัวของสังคมไทยจะเป็นครอบครัวที่มีขนาดใหญ่ ประกอบด้วยพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย และญาติพี่น้อง มาถึงยุคปัจจุบันขนาดครอบครัวมีการปรับเปลี่ยนมากขึ้นจากครอบครัวใหญ่มาเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ซึ่งครอบครัวเดี่ยวจะมีสมาชิกประกอบไปด้วย พ่อ แม่ ลูก ถ้าหากจะมองย้อนไปในอดีตหน้าที่การเลี้ยงดูบุตรส่วนมากจะต้องเป็นหน้าที่ของมารดา หรือบางครั้งก็จะมีญาติพี่น้องช่วยดูแล แต่เมื่อมีการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ผู้หญิงมีการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพของตนให้เท่าเทียมกับผู้ชาย และผู้หญิงก็ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น และต้องการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพและหน้าที่การงาน ประกอบกับความเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ ทำให้สมาชิกครอบครัวไม่ว่าชายหรือหญิง ต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้านเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว เป็นผลให้แต่เดิมมารดาจะเป็นผู้เลี้ยงดูบุตรต้องหาผู้มาดูแลแทน เนื่องจากทั้งบิดาและมารดาต้องทำงานนอกบ้านจึงนิยมนำบุตร ไปฝากไว้ที่สถานรับเลี้ยงเด็กในตอนกลางวัน เนื่องจากเป็นที่ยอมรับจากสังคมว่าสถานรับเลี้ยงเด็กช่วยในการเตรียมความพร้อมและส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาเด็กเมื่อโตขึ้น

โดยเฉพาะช่วงแรกเกิด - 3 ปี ซึ่งถือว่าเป็นวัยที่สำคัญของการเริ่มต้น เพราะวัยแรกเกิด - 3 ปี จะมีการเจริญเติบโตที่ดีที่สุดจึงต้องมีการเตรียมพร้อมทุกด้านๆ ให้สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายจิตใจ สติปัญญา และอารมณ์ โดยผู้ปกครองจะนำบุตรไปฝากไว้ในสถานรับเลี้ยงเด็กเมื่ออายุประมาณ 3 เดือนขึ้นไป เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเด็กสามารถหย่านมจากมารดาได้แล้ว และในช่วงระยะเวลานี้เองสมองของเด็กทารกจะมีการเพิ่มจำนวนเซลล์ มีการเชื่อมโยงและประสานกันระหว่างเซลล์ประสาทที่จำเป็นต่อการพัฒนาการเคลื่อนไหว การควบคุมอารมณ์ การมองเห็น ความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม คำศัพท์ และตัวเลข ถ้าหากทารกได้รับการส่งเสริมการเลี้ยงดูที่เหมาะสมและอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยเพิ่มจำนวนเซลล์ประสาทของสมองของเด็ก และยังสามารถป้องกันการย่อตัวของเซลล์ประสาทและเซลล์สมองเด็กได้ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาการในขั้นสูงของเด็กต่อไป การเลี้ยงดูเด็กที่ดึ้นนั้น เด็กจะต้องได้รับการดูแลครบองค์ประกอบครบทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพราะในแต่ละวันเด็กจะใช้เวลาอยู่กับสถานรับเลี้ยงเด็กประมาณ 6-8 ชั่วโมง ซึ่งผู้ดูแลจะทำหน้าที่แทนบิดามารดา เด็กในวัยแรกเกิด-3 ปีนี้ เป็นวัยที่เริ่มต้นการเรียนรู้ที่จะรักและไว้วางใจบุคคลที่เลี้ยงดู ต้องการการเลี้ยงดูด้วยความรักและตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ถือได้ว่าเป็นระยะวิกฤติของการพัฒนาการ การที่จะทำให้เด็กอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและมีคุณภาพ ขึ้นอยู่กับ การเลี้ยงดูเป็นสำคัญ การได้รับการอบรมพื้นฐานในวัยต้นของชีวิตที่ถูกต้องจะช่วยให้มีการพัฒนา สติปัญญา อารมณ์ได้เป็นอย่างดี มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถเผชิญกับปัญหาได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ ดังนั้นในวัยเด็กจึงมีความจำเป็นที่ต้องได้รับการเอาใจใส่ได้รับความรัก ความเข้าใจ และการเลี้ยงดูที่ดีเพื่อให้เด็กมีความพร้อมในทุกด้านจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ จากอดีตสถานรับเลี้ยงเด็กจะอยู่ในเขตที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และต่อมาได้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้นธุรกิจประเภทนี้ได้แพร่กระจายไปยังจังหวัดใหญ่ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ธุรกิจประเภทนี้ก็ได้รับความนิยมเช่นกัน และได้กระจายไปยังอำเภอต่างๆอำเภอสันกำแพงก็ถือได้ว่าเป็นอำเภอที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยอำเภอสันกำแพงติดต่อกับจังหวัดเชียงใหม่ โดยทางรถยนต์ถนนสายเชียงใหม่-สันกำแพง ระยะทาง 13 กิโลเมตร ปัจจุบันอำเภอสันกำแพงเป็นอำเภอที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก เป็นอำเภอที่อยู่ในแผนเมืองแฝดของเมืองเชียงใหม่ บนเส้นทางสายเชียงใหม่-สันกำแพง เป็นแหล่งผลิตศิลปหัตถกรรมมากมาย ได้แก่ เครื่องเงิน เครื่องหนัง ร่ม การผลิตกระดาษสา การทอผ้าไหมและผ้าฝ้าย ซึ่งทำให้รายได้ประชากรของชาวสันกำแพงสูงขึ้นอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยว ที่ทำชื่อเสียงให้กับจังหวัดเชียงใหม่เป็นอย่างมาก เช่น หมู่บ้านทำร่มบ่อสร้าง หมู่บ้านทอผ้าไหมและผ้าฝ้าย ถ้ำเมืองออน บ่อน้ำร้อน หนองพญาพรหมวัดเชิงแสน วัดป่าตึง วัดบวัก้าง เป็นต้น

สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่ (2548) ได้นำเสนอข้อมูลที่ตั้งและ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของอำเภอสันกำแพงไว้ดังนี้

- **ทิศเหนือ** ติดต่อเขตอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง
- **ทิศใต้** ติดต่อเขตอำเภอแม่ทา อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน
- **ทิศตะวันออก** ติดต่อเขตอำเภอเมืองและอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
- **ทิศตะวันตก** ติดต่อเขตอำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง
- **ลักษณะภูมิประเทศ** มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 196.696 ตารางกิโลเมตร สภาพพื้นที่เป็นที่ราบเชิงเขาและมีภูเขาเล็กๆ ล้อมรอบเหมือนกำแพงล้อมรอบ ภูเขามีสถลักษณะซับซ้อนกัน
- **ภูมิอากาศ** มีลักษณะแบบมรสุมเขตร้อน
- **ลำน้ำที่สำคัญ** ลำน้ำแม่ออน ต้นน้ำเกิดจากยอดเขาในเขตบ้านขุนออน ตำบลออนเหนือ อำเภอสันกำแพงจังหวัดเชียงใหม่

- ประชากร จำนวนประชากรทั้งหมด 73,710 คน ชาย 35,555 คน หญิง 38,155 คน

- เส้นทางคมนาคม อำเภอสันกำแพงติดต่อกับจังหวัดเชียงใหม่โดยทางรถยนต์ ถนนสายเชียงใหม่-สันกำแพง ระยะทาง 13 กิโลเมตร

- การปกครอง

- การบริหารราชการส่วนภูมิภาค มี 10 ตำบล 99 หมู่บ้าน

- การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มี เทศบาลตำบล 2 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลสันกำแพง เทศบาลตำบลต้นเปา

- องค์การบริหารส่วนตำบล 8 แห่ง ได้แก่ อบต.สันกำแพง อบต.ร้องวัวแดง อบต.แซ่ซ้าง อบต.บวಕ್ಕ้าง อบต.ออนใต้ อบต.สันกลาง อบต.หัวยราย อบต.แม่ปูคา

จากการที่อำเภอสันกำแพงเป็นอำเภอที่ไม่ห่างไกลจากจังหวัดเชียงใหม่ทำให้การขยายตัวค่อนข้างมาก บางครั้งผู้ปกครองก็ต้องรีบไปทำงานในตัวอำเภอเมืองหรือจังหวัดใกล้เคียง เช่น ทำงานในจังหวัดลำพูน ทำให้ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตรหลาน จึงได้มีธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็กเกิดขึ้นซึ่งปัจจุบันสถานรับเลี้ยงเด็กมีการขออนุญาตจัดตั้ง โดยมีการจัดบริการเพื่อสนองตอบต่อผู้รับบริการในหลายรูปแบบ และจากการสำรวจข้อมูลของสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดเชียงใหม่จะมีอยู่ 20 แห่ง ได้แก่

ตารางที่ 1-1 รายชื่อสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อสถานรับเลี้ยงเด็ก	สถานที่ตั้งกิจการ
สถานรับเลี้ยงเด็กไพลิน	อำเภอสันกำแพง
สถานรับเลี้ยงเด็กวิรินยา	อำเภอสารภี
สถานรับเลี้ยงเด็กวาสนา	อำเภอสันป่าตอง
มูลนิธิบ้านสงเคราะห์หมีตราภพ	อำเภอสันทราย
สถานรับเลี้ยงเด็กจิตโรภาส	อำเภอแมริม
สนสวยเบบี๋โฮม	อำเภอเมือง

ตารางที่ 1-1 รายชื่อสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดเชียงใหม่ (ต่อ)

ศูนย์รับเลี้ยงเด็กวงศ์หฤทัย	อำเภอคอกยสะเก็ด
สถานรับเลี้ยงเด็กบ้าน ก. ไก่	อำเภอเมือง
สถานรับเลี้ยงเด็กอุดมวิทย์	อำเภอสันทราย
สถานรับเลี้ยงเด็กนิศยา	อำเภอสันป่าตอง
สถานรับเลี้ยงเด็กศรีสุคาร	กิ่งอำเภอแม่ออน
สถานรับเลี้ยงเด็กศิริปัญญา	อำเภอเมือง
สถานรับเลี้ยงเด็กครุฑพัฒนา	อำเภอเมือง
สถานรับเลี้ยงเด็กพิทักษ์ครุฑ	อำเภอเมือง
น. หนูเนิสเซอร์	อำเภอเมือง
สถานรับเลี้ยงเด็กกฤษดากร	อำเภอเมือง
คริสตจักรพระคริสต์(สถานรับเลี้ยงเด็กกุหลาบ)	อำเภอเมือง
สถานรับเลี้ยงเด็กวัลลีย์	อำเภอสันทราย
สถานรับเลี้ยงเด็กกัลยา	อำเภอสันทราย

ที่มา : จากการสำรวจ

จากแหล่งข้อมูลที่ได้มาพบว่าธุรกิจประเภทนี้ยังมีไม่มากนักและสามารถขยายได้อีก ในเขตอำเภอสันกำแพงมีอยู่แห่งเดียว โดยสถานรับเลี้ยงเด็กส่วนมากจะมีที่ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน และต้องมีการขออนุญาตอย่างถูกต้องจากกรมประชาสงเคราะห์ มีการให้บริการอยู่ 2 ลักษณะ คือ การรับเลี้ยงแบบประจำ และ ไป-กลับ โดยมีการแยกระดับตามอายุ

อายุแรกเกิด-1 ขวบ จะมีการดูแลในด้านโภชนาการที่ถูกหลักอนามัย เน้นการนอนหลับพักผ่อนที่เพียงพอ ครุฑพี่เลี้ยงต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิด เพราะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้

อายุ 1 – 2 ขวบ จะมีการดูแลในด้านโภชนาการที่ถูกหลักอนามัย เน้นการนอนหลับพักผ่อนที่เพียงพอ ครุฑและพี่เลี้ยงต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิด การจัดเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย โดยเน้นการพัฒนากล้ามเนื้อต่างๆ มีการเล่นกลางแจ้ง ร้องเพลงประกอบท่าทาง เล่นเกมง่ายๆ เป็นต้น

อายุ 2-3 ขวบ มีการจัดเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย โดยเน้นการพัฒนากล้ามเนื้อต่างๆ มีการเล่นกลางแจ้ง ร้องเพลงประกอบท่าทาง เล่นเกมง่ายๆ เป็นต้น

ส่วนในเรื่องเกณฑ์การดูแลเด็กกับพี่เลี้ยงจากการสำรวจนั้น ไม่น่าจะขึ้นอยู่กับจำนวนเด็กเป็นหลัก ส่วนอัตราค่าบริการจะแบ่งตามอายุของเด็ก โดยแบ่งได้ดังนี้

อายุแรกเกิด-1 ขวบ ค่าดูแลแบบไป-กลับในวันจันทร์-ศุกร์ อัตราค่าบริการเดือนละ 1,200-3,000 บาท ส่วนฝากดูแลในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ คิดอัตราค่าบริการวันละ 150-300 บาท สำหรับการฝากดูแลแบบประจำ ในวันจันทร์-ศุกร์ อัตราค่าบริการเดือนละ 5,000-6,000 บาท ส่วนฝากดูแลในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ คิดอัตราค่าบริการวันละ 300-400 บาท

อายุ 1-2 ขวบ ค่าดูแลแบบไป-กลับในวันจันทร์-ศุกร์ อัตราค่าบริการเดือนละ 800-2,500 บาท ส่วนฝากดูแลในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ คิดอัตราค่าบริการวันละ 100-250 บาท สำหรับการฝากดูแลแบบประจำ ในวันจันทร์-ศุกร์ อัตราค่าบริการเดือนละ 4,000-5,000 บาท ส่วนฝากดูแลในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ คิดอัตราค่าบริการวันละ 300-400 บาท

อายุ 2-3 ขวบ ค่าดูแลแบบไป-กลับในวันจันทร์-ศุกร์ อัตราค่าบริการเดือนละ 800-2,500 บาท ส่วนฝากดูแลในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ คิดอัตราค่าบริการวันละ 100-250 บาท สำหรับการฝากดูแลแบบประจำ ในวันจันทร์-ศุกร์ อัตราค่าบริการเดือนละ 3,000-4,000 บาท ส่วนฝากดูแลในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ คิดอัตราค่าบริการวันละ 200-300 บาท

เนื่องจากภาวะการณ์ในปัจจุบันทุกคนต้องแข่งขันกัน ผู้ปกครองหันมาใช้บริการกับธุรกิจประเภทนี้มากขึ้น ดังนั้นจากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นเหตุผลที่สำคัญที่จะศึกษาการลงทุนในสถานรับเลี้ยงเด็ก ว่าเป็นธุรกิจที่มีความน่าสนใจต่อการลงทุนหรือไม่ ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ได้มุ่งเน้นที่จะทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการสถานรับเลี้ยงเด็ก เพื่อทราบผลการดำเนินงานที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลและสามารถนำผลการวิเคราะห์นี้ไปใช้ประโยชน์เพื่อการตัดสินใจลงทุนในการประกอบธุรกิจต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของโครงการสถานรับเลี้ยงเด็ก

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินและจุดคุ้มทุนของโครงการสถานรับเลี้ยงเด็ก

1.2.3 เพื่อวิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ของโครงการสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุน

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1.3.1 เพื่อทราบถึงต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการสถานรับเลี้ยงเด็ก

1.3.2 เพื่อทราบถึงอัตราส่วนทางการเงินและจุดคุ้มทุนของโครงการสถานรับเลี้ยงเด็ก

1.3.3 เพื่อทราบถึงความเป็นไปได้ในการลงทุนของโครงการสถานรับเลี้ยงเด็กเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุน

1.3.4 เพื่อทราบถึงรูปแบบการดำเนินการ การจัดการ การบริหาร การตลาดและกลยุทธ์ต่างๆในการดำเนินธุรกิจ

1.3.5 เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อที่เป็นประโยชน์ต่อตัวโครงการและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการแก้ไขได้อย่างถูกต้อง

1.4 ขอบเขตการวิจัยและวิธีการที่ใช้ในการวิจัยและแหล่งที่มาของข้อมูล

1.4.1 ขอบเขตที่ใช้ในการวิจัยในการศึกษา

ศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนของโครงการสถานรับเลี้ยงเด็ก ในเขตอ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่

1.4.2 วิธีการที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาการวิเคราะห์การลงทุนจะเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ด้วยหลักของการวิเคราะห์ทางการเงินดังนี้

- ระยะเวลาคืนทุน (payback period)
- มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (net present value)
- อัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุน (internal rate of return)
- การวิเคราะห์อัตราส่วนรายได้ต่อต้นทุน (B/C ratio)
- การวิเคราะห์ความไว (sensitivity analysis)
- อัตราส่วนทางการเงิน (financial ratio analysis)

- จุดคุ้มทุน (break-event point analysis)
- เกณฑ์การตัดสินใจในการลงทุน (investment decision)

1.4.3 สถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยและแหล่งที่มาของข้อมูล

1.4.3.1 สถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ ห้องที่อำเภอสันกำแพง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.4.3.2 แหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย **ข้อมูลปฐมภูมิ** (primary data) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบเจาะข้อมูลเชิงลึกกับผู้ประกอบธุรกิจรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดเชียงใหม่และผู้ปกครองที่ใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กโดยจะทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ 3 ขนาด ในเขตอ.สันกำแพง และ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

- ขนาดใหญ่ 2 แห่ง จะมีจำนวนเด็ก 100 คนขึ้นไป
- ขนาดกลาง 2 แห่ง จะมีจำนวนเด็ก 50-80 คน
- ขนาดเล็ก 2 แห่งจะมีจำนวนเด็กต่ำกว่า 50 คน

ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) การเก็บข้อมูลดังกล่าวได้ทำการเก็บรวบรวมจากแหล่งต่างๆดังนี้

- สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อินเทอร์เน็ต บทความ นิตยสารและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง

1.5 นิยามศัพท์

เด็ก หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

บิดามารดา หมายถึง บิดามารดาของเด็กไม่ว่าจะสมรสกันหรือไม่

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดา ผู้อนุบาล ผู้รับบุตรบุญธรรม และผู้ปกครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้หมายความรวมถึงพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง ผู้ปกครองสวัสดิภาพ นายจ้าง ตลอดจนบุคคลอื่นซึ่งรับเด็กไว้ในความอุปการะเลี้ยงดูหรือซึ่งเด็กอาศัยอยู่ด้วย

สถานรับเลี้ยงเด็ก หมายถึง สถานที่รับเลี้ยงและพัฒนาเด็กที่มีอายุไม่เกินหกปีบริบูรณ์ และมีจำนวนตั้งแต่หกคนขึ้นไป ซึ่งเด็กไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานรับเลี้ยงเด็กดังกล่าว ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานพยาบาลหรือ โรงเรียนทั้งของรัฐและเอกชน

สถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน หมายถึง สถานที่รับเลี้ยงและพัฒนาเด็กที่มีอายุไม่เกินสามปีบริบูรณ์ และมีจำนวนตั้งแต่หกคนขึ้นไป ซึ่งเด็กไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ สถานรับเลี้ยงเด็กดังกล่าว ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานพยาบาลหรือโรงเรียนทั้งของรัฐและเอกชน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved